

บทความวิจัย

เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลาที่มีต่อวิชาพลศึกษา

วุฒิพงษ์ บุญสนอง *

น้อม สังข์ทอง **

สุนทรา กล้านรงค์ ***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และเพื่อเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา ที่มีต่อวิชาพลศึกษา ตามตัวแปรเพศ แผนการเรียน และขนาดโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสงขลา ประจำปีการศึกษา 2554 จำนวน 36 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียน 5,530 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ ที่ถามเจตคติของนักเรียน และการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติของนักเรียน โดยการทดสอบที (t-test) และการทดสอบเอฟ (F-test) ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว หากพบว่ามีความแตกต่างอย่างจากการวิเคราะห์ความแปรปรวน จะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ (Scheffe)

ผลการวิจัยพบว่า

1. เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา ที่มีต่อวิชาพลศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยการเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ดังนี้ การเรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ให้ความสำคัญกับการปลูกฝังให้ผู้เรียนมีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 รองลงมา คือ การเรียนวิชาพลศึกษาแล้วทำให้ผู้เรียนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 และการเรียนพลศึกษาทำให้มีสมรรถภาพทางกายดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 ตามลำดับ และโดยรวมเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา ที่มีต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมากเช่นกันซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13
2. ผลการเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา ที่มีต่อวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกัน
3. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา ที่มีต่อวิชาพลศึกษา ที่เลือกเรียนในแผนการเรียนสายวิทยาศาสตร์ สายศิลปศาสตร์ และสายภาษา มีเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ไม่แตกต่างกัน
4. ผลการเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา ที่มีต่อวิชาพลศึกษา ที่เรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

* มหาบัณฑิต หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

** รองศาสตราจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

*** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

5. ผลการเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา ที่เรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก เป็นรายคู่ พบว่า นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่กับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดกลาง นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่กับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก มีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาแตกต่างกัน และนักเรียนที่เรียน ในโรงเรียนขนาดกลางกับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก มีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: เจตคติ, วิชาพลศึกษา

RESEARCH

***Attitudes of Matthayomsueksa 6 Students in Songkhla Province
Toward Physical Education Course****Wuttipong Boonsanong*^{*}*Nom Songthong*^{**}*Suntara Klanarong*^{***}**Abstract**

The objectives of this research were to study the level of attitudes of Matthayomsueksa 6 students in Songkhla Province toward physical education course and to compare the students' attitudes based on their personal variables as gender, learning plan and size of the schools involved. The sample for the study included 5,530 Mathayomsueksa 6 students enrolled in 36 secondary schools in Songkhla Province during the 2011 academic year. The data used in the study was a 5-level Likert type rating scale questionnaire. The data were analyzed by such statistics as arithmetic mean, a t-test and an F-test for analysis of students' attitudes and one-way analysis of variance and Scheffe' paired comparison test.

The findings of the study reveal the following.

1. The attitudes of the Mathayomsueksa 6 students in Songkhla province show a high average score for each aspect of the attitudes in the following descending order. Physical education courses focus on cultivating sportsmanship in the students ($\bar{X} = 4.40$) ; followed by physical education classes make students physically healthy ($\bar{X} = 4.33$) ; and the physical education classes have improved the physical fitness ($\bar{X} = 4.30$). Overall, the attitudes of Mathayomsueksa 6 students in Songkhla toward physical education are at a 'high' level as well ($\bar{X} = 4.13$).

2. A comparison of the attitude of male and female Mathayomsueksa 6 students in Songkhla province toward the physical education courses shows no significant difference.

3. A comparison of the attitudes of the sixth grade students in Songkhla province toward physical education who differ in their academic streams : science curriculum, liberal arts and language show no significant difference.

^{*} Graduate, Department of Physical Education, Faculty of Education, Thaksin University

^{**} Assoc. Prof. Faculty of Education, Thaksin University

^{***} Asst. Prof. Faculty of Education, Thaksin University.

4. A comparison of the attitudes of the sixth grade students in Songkhla province toward physical education who differ in their size of the schools involved: large, medium and small sizes show no significant difference at the .05 level.

5. A paired – wise comparison of the attitudes of the sixth grade students in Songkhla province toward physical education between the students who study in the large-sized schools and in the medium – sized schools and the students who study in the large-sized schools and in the small – sized schools show a significant difference in their attitudes. On the contrary, the students who study in the medium – sized schools and in the small – sized schools show a .05 significant difference in their attitudes toward the physical education courses.

Keyword: Attitudes, Physical Education Course

บทนำ

ทรัพยากรมนุษย์เป็นทรัพยากรอันทรงคุณค่าของประเทศชาติ หากชาติใดมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพย่อมหมายถึง การมีทรัพยากรที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้า มีความมั่นคงทั้งทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ หมายถึง ประชาชนมีความรู้ มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติตนตามระเบียบวินัยของสังคมและสิ่งที่จะขาดเสียมิได้ คือ จะต้องมีความสุขภาพดีทั้งกายและจิตใจ ตลอดจนมีทักษะในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ อันจะก่อประโยชน์ แก่ตนเองและสังคม สิ่งที่จะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของชาติให้มีคุณภาพ คือ การศึกษาดังพระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลปัจจุบันที่ได้พระราชทานแก่ครูใหญ่และนักเรียน ณ พระราชมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ (พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช. 2520: 3) ตอนหนึ่งว่า “การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ ค่านิยม เมื่อบ้านเมืองประกอบไปด้วยพลเมืองที่มีคุณภาพ การพัฒนาประเทศย่อมทำได้สะดวกราบรื่น ได้ผลแน่นอนและรวดเร็ว” กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 1) แบ่งไว้เป็น 4 ระดับ คือ ระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา

สำหรับการอุดมศึกษานั้นถือว่าการศึกษาระดับสูง มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ มาก การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนในการพัฒนาประเทศนอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถในทางวิชาการดีแล้วยังจะช่วยให้เขาได้เป็นบุคคลที่มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรงอีกด้วย การศึกษาเป็นประโยชน์จะต้องพัฒนาบุคคลให้เจริญขึ้นไปทุกทาง ได้แก่ สมอง ร่างกาย จิตใจ และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมด้วย สอดคล้องกับแนวความคิดของบุญสม มาร์ติน (2531: 7-9) ที่ว่าสิ่งที่จะช่วยให้นักศึกษามีพลานามัยดี ร่างกายแข็งแรง มีความอดทน และปราศจากโรคภัยไข้เจ็บนั้นต้องอาศัยการพลศึกษา เลสิก บรู๊กรักดี และคณะ (2520 : 1) ได้กล่าวว่า การศึกษาเป็นเครื่องมือของการพัฒนากำลังคน ซึ่งทั้งเป็นเป้าหมายและมรรควิธีไปสู่การพัฒนาประเทศ ผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในวงการศึกษา คือ “ครู” ครูทำหน้าที่สอนและหน้าที่อื่น ๆ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการแก่บุคคล อันเป็นหน้าที่พัฒนากำลังคนโดยตรงนั่นเอง ดังนั้นทุกฝ่ายต่างก็หวังว่า การศึกษาเท่านั้นที่จะเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยให้การพัฒนาเปลี่ยนแปลงสังคมความเป็นอยู่ให้ดีขึ้นได้ จึงตั้งความหวังอยู่ที่ครู

ครูเป็นตัวละครสำคัญที่จะเกื้อหนุนให้การศึกษาบรรลุผลตามเป้าหมาย ถ้าครูขาดคุณสมบัติและความสามารถในการถ่ายทอด แม้องค์ประกอบใดก็ตาม แม้องค์ประกอบอื่น ๆ จะดีสักเพียงใดก็ตาม การจัดการศึกษาก็ต้องล้มเหลวแน่นอน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ บุญญติ กุศลสถาพร (2512 : 244) ที่ว่า ครูเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในระบบการศึกษา แม้ว่าเราจะพยายามลงทุนในการปลูกสร้างอาคารเรียน จัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์ และอุปกรณ์การเรียนการสอน ตลอดจนสร้างหลักสูตรให้เลอเลิศ เพียงใดก็ตาม การจัดการศึกษาจะไม่ได้ผลเท่าที่ควรถ้าหากการเตรียมบุคคลที่จะทำหน้าที่ครู และการใช้ครูเป็นไปอย่างขาดประสิทธิภาพ นอกจากนี้ มาโนชน์ ดันขวานิชย์ (2527 : 77) กล่าวว่า การพัฒนามนุษย์นั้นไม่มีเครื่องมือใดที่มีความสำคัญมากเท่ากับการศึกษา สังคมคาดหวังไว้ว่าครูเป็นผู้ดำเนินงานการศึกษาให้เป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างคุณภาพประชากรกล่าวได้ว่า ครูเป็นผู้มีอิทธิพลต่อการจัดการศึกษาเพราะครูจะทำหน้าที่คอยชี้แนะแนวทางให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ต่างๆ ในทางที่ถูกที่ควรอันจะก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยอาศัยการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาด้านต่างๆ

ครูพลศึกษา นอกจากจะมีหน้าที่อบรมสั่งสอนให้ความรู้แก่นักเรียนเหมือนครูอื่นๆ แล้ว ยังต้องรับภาระในการช่วยให้นักเรียนเจริญเติบโต พัฒนาทักษะในการเคลื่อนไหวกลไกของร่างกาย และทักษะทางกีฬา ตลอดจนการพัฒนา

จิตวิญญาณ หรือจิตใจของนักเรียนว่า ครูพลศึกษาจะต่างจากครูในสาขาวิชาอื่นๆ ก็ตรงที่ครูพลศึกษามีความรู้ และทักษะทางกีฬาเป็นลักษณะเฉพาะซึ่งยากที่จะพบในครูที่สอนวิชาสามัญ พลศึกษาเป็นการศึกษาค้นคว้าในสิ่งของการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย พุทธิศึกษา จริยศึกษา พลศึกษา และหัตถศึกษา ตามจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ผลรวมสุดท้าย คือ ผู้เรียนเกิดการพัฒนามาที่เป็นองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในการเรียน สุขศึกษา และพลศึกษา มีสุขภาพหรือสภาวะ หมายถึง สภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางสังคม และทางปัญญา หรือจิตวิญญาณ สุขภาพหรือสภาวะจึงเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเกี่ยวข้องกับทุกมิติของชีวิต ซึ่งทุกคนควรจะได้เรียนรู้เรื่องสุขภาพเพื่อจะได้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีเจตคติ คุณธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม รวมทั้งมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพจนเป็นกิจนิสัยอันจะส่งผลให้สังคมโดยรวมมีคุณภาพเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมายเพื่อการดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัวและชุมชนให้ยั่งยืน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาพฤติกรรม ด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม และกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวม ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬา

ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้สอนวิชาพลศึกษาในมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จึงเกิดความสนใจที่จะทำการศึกษาถึงเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา ที่มีต่อวิชาพลศึกษา เพื่อให้ทราบถึงเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาพลศึกษา เพื่อจะได้นำผลวิจัยที่ได้มาพัฒนา ปรับปรุง การจัดการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพ และตอบสนองต่อผู้เรียนให้มีความสนใจให้เป็นคนดีให้เป็นคนเก่ง และมีความสุขในการเรียนสาระวิชาพลศึกษาต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสงขลา ประจำปีการศึกษา 2554 จำนวน 36 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียน 5,530 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสงขลา ประจำปีการศึกษา 2554 จำนวน 374 คน ซึ่งได้มาจากการ สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามตัวแปรเพศ แผนการเรียน และขนาด ของโรงเรียน ซึ่งเป็นนักเรียนชายจำนวน 239 คน และนักเรียนหญิงจำนวน 135คน หากจำแนกตามแผนการเรียน เป็นนักเรียนแผนการเรียนสายวิทยาศาสตร์ จำนวน 110 คน นักเรียนแผนการเรียนสายศิลปศาสตร์ จำนวน 172 คน นักเรียนแผนการเรียนสายภาษา จำนวน 92 คน และมีกลุ่มตัวอย่างที่มีนักเรียนเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 261 คน โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 85 คน โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 28 คน

2. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการสร้างต่อไปนี้

2.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับบทบาทของครูพลศึกษา ความหมายของพลศึกษา คุณค่าและประโยชน์ของพลศึกษา กิจกรรมพลศึกษา ชนิดและประเภทต่าง ๆ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 ศึกษาเอกสารจากการจัดสัมมนาของสมาคมสุขศึกษาและพลศึกษาและนันทนาการ

2.3 ดำเนินการสร้างแบบสอบถามโดยใช้ข้อมูลจากการศึกษาในข้อ 1 และข้อ 2 มาสร้างเป็นข้อคำถามเจตคติของนักเรียน

2.4 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.4.1 ความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือผู้วิจัย นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ตลอดจนความถูกต้องและความชัดเจนในการใช้ภาษาของแบบสอบถาม หลังจากนั้นผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง

2.4.2 การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มประชากร จำนวน 30 คนเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เพื่อคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) จากตัวอย่างทดลอง จำนวน 30 คนพบว่าสัมประสิทธิ์แอลฟามีค่าเท่ากับ 0.93 จึงนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างตามแผนการสุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

5. การจัดรูปแบบของแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ ที่ถามเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสงขลาที่มีต่อวิชาพลศึกษา

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิชาพลศึกษา ซึ่งไม่นำมาวิเคราะห์แต่จะนำมาประกอบในการสรุปอภิปรายผลเท่านั้น

เกณฑ์การให้คะแนนของแบบสอบถามตอนที่ 2

การให้คะแนนจากการตอบแบบสอบถามได้กำหนดน้ำหนักคะแนนในแต่ละระดับตามเจตติน้ำหนัก 1-5 ตามลำดับ โดยให้น้ำหนักคะแนนแต่ละระดับมีความหมายดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	มีเจตคติคล้อยตามกับข้อความนั้นมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
มาก	หมายถึง	มีเจตคติคล้อยตามกับข้อความนั้นมาก	ให้ 4 คะแนน
ปานกลาง	หมายถึง	มีเจตคติคล้อยตามข้อความนั้นปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
น้อย	หมายถึง	มีเจตคติคล้อยตามข้อความนั้นน้อย	ให้ 2 คะแนน
น้อยที่สุด	หมายถึง	มีเจตคติคล้อยตามข้อความนั้นน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

3. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามดังนี้

3.1 ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ ไปยังผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสงขลา เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตอบแบบสอบถาม

3.2 นำแบบสอบถามซึ่งหาคุณภาพของเครื่องมือเรียบร้อยแล้วพร้อมกับหนังสือขอความร่วมมือไปยังโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสงขลา ทั้ง 36 โรงเรียนด้วยตนเองเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม

3.3 เมื่อได้แบบสอบถามคืนมาแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติ

4. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ข้อมูลมาแล้วจะดำเนินการจัดกระทำกับข้อมูล ดังนี้

4.1 คัดเลือกแบบสอบถามแยกตามตัวแปร

4.2 นำแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่แต่ละคำตอบ คิดเป็นร้อยละ

4.3 ตรวจให้คะแนนแบบสอบถามตอนที่ 2 ตามกำหนดน้ำหนักที่ให้กับเจตคติเป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามที่กำหนดไว้

4.4 หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นรายชื่อแล้วนำมาประเมินตามเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสงขลา โดยใช้เกณฑ์ประเมินค่าเจตคติของประคอง กรรณสูตร (2525 : 52) กำหนดไว้ดังนี้

1.00 – 1.49	น้อยที่สุด	หมายความว่า	มีเจตคติไม่ตรงกับข้อความนั้นมากที่สุด
1.50 – 2.49	น้อย	หมายความว่า	มีเจตคติไม่ตรงกับข้อความนั้นมาก
2.50 – 3.49	ปานกลาง	หมายความว่า	มีเจตคติไม่ตรงกับข้อความนั้นก้ำกึ่งระหว่างมากกับน้อย
3.50 – 4.49	มาก	หมายความว่า	มีเจตคติคล้ายตามกับข้อความนั้นมาก
4.50 – 5.00	มากที่สุด	หมายความว่า	มีเจตคติคล้ายตามกับข้อความนั้นมากที่สุด

4.5 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อวิชาพลศึกษาตามตัวแปรเพศ แผนการเรียน และขนาดของโรงเรียน โดยการทดสอบที (t-test) และการทดสอบเอฟ (F-test) ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) หากพบว่ามีความแตกต่างอย่างจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนจะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ (Scheffe)

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

5.1 สถิติพื้นฐาน ใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ใช้การทดสอบที (t-test) และใช้การทดสอบ เอฟ (f – test) ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) หากพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของ เชฟเฟ (Scheffe) ต่อไป

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผล

1. สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชาย คิดเป็นร้อยละ 63.90 และเป็นนักเรียนหญิง ร้อยละ 36.10 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา ส่วนใหญ่เลือกเรียนแผนการเรียนสายวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 46.00 รองลงมา แผนการเรียนสายศิลปศาสตร์ ร้อยละ 29.40 และแผนการเรียนสายภาษาร้อยละ 24.60ตามลำดับ นอกจากนี้ที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา ส่วนใหญ่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 69.80 รองลงมา อยู่ในโรงเรียนขนาดกลางคิดเป็นร้อยละ 22.70 และเรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 7.50 ตามลำดับ

2. เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา ที่มีต่อวิชาพลศึกษา มีค่าเฉลี่ยค่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยการเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ดังนี้ การเรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ให้ความสำคัญกับการปลูกฝังให้ผู้เรียนมีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 รองลงมา คือ การเรียนวิชาพลศึกษาแล้วทำให้ผู้เรียนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 และการเรียนพลศึกษาทำให้มีสมรรถภาพทางกายดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 ตามลำดับ และโดยรวมเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา ที่มีต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมากเช่นกันซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13

3. ผลการเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา ที่มีต่อวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา ที่มีต่อวิชาพลศึกษา ที่เลือกเรียนในแผนการเรียนสายวิทยาศาสตร์ สายศิลปศาสตร์ และสายภาษา มีเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ผลการเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา ที่มีต่อวิชาพลศึกษา ที่เรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ผลการเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลาที่เรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก เป็นรายคู่ พบว่า นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดกลาง นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก มีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาแตกต่างกัน และนักเรียนที่เรียนในโรงเรียน ขนาดกลางกับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก มีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา ที่มีต่อวิชาพลศึกษา พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ดังนี้ การเรียนวิชาพลศึกษา เป็นวิชาที่ให้ความสำคัญกับการปลูกฝังให้นักเรียนมีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 รองลงมา คือ การเรียนวิชาพลศึกษาทำให้ผู้เรียนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 และการพลศึกษาทำให้มีสมรรถภาพทางกายดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 ตามลำดับ และโดยรวม เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา ที่มีต่อวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับมากเช่นกัน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ทั้งนี้ผลที่พบตรงกับวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษา ที่มีความต้องการให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนวิชาพลศึกษาแล้วต้องมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา เห็นคุณค่า เห็นประโยชน์ของการเรียนวิชาพลศึกษา นำเอากิจกรรมทางพลศึกษาไปฝึก ไปเล่น ไปแข่งขัน ทำให้นักเรียนได้พัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย และนักเรียนเน้นคุณค่าต่อวิชาพลศึกษา และนำเอาไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้ ด้านร่างกายเมื่อได้เรียน ได้เล่น ได้ออกกำลังกาย ได้แข่งขัน ก็จะทำให้เกิดการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อในทิศทางต่าง ๆ เมื่อร่างกายได้เคลื่อนไหวในกิจกรรมพลศึกษาบ่อย ๆ ส่งเสริมให้กล้ามเนื้อต่าง ๆ ได้เกิดการพัฒนา ทำให้กล้ามเนื้อเหล่านั้นมีความแข็งแรงด้วย ด้านจิตใจนักเรียนที่เรียนวิชาพลศึกษา เมื่อได้เล่น ได้ออกกำลังกาย ก็จะทำให้เป็นคนที่มีจิตใจเข้มแข็ง อดทน รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย มีน้ำใจ รู้จักการให้อภัยคนอื่นมากขึ้น ด้านอารมณ์ กิจกรรมพลศึกษา เมื่อผู้เล่น ผู้เรียนได้ปฏิบัติแล้วทำให้มีความสุข สนุกสนานเพลิดเพลิน ส่งผลให้มีสุขภาพจิตดี ได้ผ่อนคลายความตึงเครียด ลดความวิตกกังวล โดยเฉพาะการเล่นกีฬา การออกกำลังกาย หรือ การทำกิจกรรมพลศึกษาที่ตนเองชอบ มีส่วนทำให้ระบบหลอดเลือดทำงานดีขึ้น อารมณ์ที่สนุกสนานสดชื่นรื่นเริง แจ่มใส มีผลจากการที่หลอดเลือดทำงานได้ดีขึ้น ด้านสังคม กิจกรรม ทางพลศึกษา การได้เรียนเป็นกลุ่ม เล่นเป็นทีม ทำให้ผู้เรียนรู้จักปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่น ๆ ได้ดี ทำให้มีภาวะผู้นำ ภาวะผู้ตาม รู้จักเคารพกฎกติกา ให้อภัยซึ่งกันและกัน และการยอมรับในกฎกติกา กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ผู้สอน ผู้เล่นด้วยกัน และผู้ตัดสินกำหนดขึ้น ทำให้มีการปรับตัวเองให้เข้ากับสังคมได้ และสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับหลักสูตรพลศึกษา ที่เน้นการเรียนรู้อยู่ โดยการนำกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้รับความรู้ ทักษะและการรู้คุณค่า กิจกรรมจะถูกจัดให้เหมาะสมกับนักเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีสมรรถภาพทางกายดีขึ้น มีจิตใจ อารมณ์ดีขึ้น การร่วมกิจกรรมในชั้น

เรียนเป็นข้อบังคับ นักเรียนจะได้รับโอกาสในการแสดงออกและประกอบกิจกรรมในสภาพแวดล้อมที่สนุกสนาน รื่นเริง ทำทาย และมีความปลอดภัย

2. ผลการเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา ที่มีต่อวิชาพลศึกษา ที่เป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่า มีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้สอนแต่ละคนได้สอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรพลศึกษาที่เน้นให้นักเรียนทุกคนได้เรียนรู้และเข้าใจถึงคุณค่าเห็นประโยชน์ของวิชาพลศึกษา และเน้นการเรียนรู้ในการทำกิจกรรมที่ทำให้ให้นักเรียนได้ความรู้ ความเข้าใจ เกิดการพัฒนาทักษะและการรู้คุณค่า นอกจากนั้นกิจกรรมทางพลศึกษาจะถูกจัดให้เหมาะสมกับนักเรียนทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง เพื่อช่วยให้นักเรียนที่มีโอกาสเท่าเทียมกันในการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาในสภาพแวดล้อมที่เหมือนกัน สภาพแวดล้อมที่สนุกสนาน รื่นเริง ทำทาย และมีความปลอดภัย

3. ผลการเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา ที่มีต่อวิชา พลศึกษา ที่มีแผนการเรียนต่างกันพบว่า มีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกันไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าทุกแผนการเรียนโรงเรียนได้กำหนดให้เรียนกิจกรรมพลศึกษาที่เหมือนกัน ซึ่งกำหนดไว้ในหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาพลศึกษาและพลศึกษา เป็นวิชาแกนกลางในเมื่อทุกแผนการเรียนนักเรียนทุกคนต้องเรียนกิจกรรมพลศึกษา ตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษาและพลศึกษาที่เหมือนกัน กิจกรรมที่จัดให้และสภาพแวดล้อมทั้งที่เป็นเครื่องอำนวยความสะดวกครูผู้สอนอยู่ในสภาวะแวดล้อมที่เหมือนกัน ทำให้ผู้เรียนได้รับบรรยากาศในการเรียนที่ไม่แตกต่างกันส่งผลให้นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนที่แตกต่างกัน มีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกันด้วย

4. ผลการเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา ที่มีต่อ วิชาพลศึกษาที่เรียนในโรงเรียนที่มีขนาดโรงเรียนต่างกันพบว่า มีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาแตกต่างกันเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก เป็นโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน โรงเรียนที่มีขนาดใหญ่เป็นโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนมากกว่า 1500 คนขึ้นไป อยู่ในพื้นที่ที่เป็นแหล่งชุมชนขนาดใหญ่ที่เป็นชุมชนชาวเมืองซึ่งมีความพร้อมในทุก ๆ ด้าน เช่น ด้านครูผู้สอน โรงเรียนที่มีขนาดใหญ่มีจำนวนครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่เพียงพอตรงกับการกำหนดกีฬาแต่ละชนิด ด้านสื่อ และอุปกรณ์การเรียน โรงเรียนที่มีขนาดใหญ่มีงบประมาณการจัดซื้อสื่อและอุปกรณ์ที่เพียงพอ อีกทั้งการได้รับบริจาคจากหน่วยงานและบุคคลภายนอกให้การอุปการะอีกด้วย ด้านสนามในการเรียน และด้านนวัตกรรมการสอนต่าง ๆ โรงเรียนที่มีขนาดใหญ่มีสนามกีฬาที่มีความพร้อมตรงกับชนิดกีฬาที่เปิดทำการสอน อีกทั้งนวัตกรรมการทางด้านเทคโนโลยีทันสมัย เช่น สนามฟุตบอล สนามวอลเลย์บอล สนามบาสเกตบอล สนามตะกร้อ ฯลฯ โรงเรียนขนาดกลาง เป็นโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน 301 - 1500 คน อยู่ในพื้นที่กึ่งชาวเมืองและกึ่งชาวชนบท มีความพร้อมด้านต่าง ๆ ไม่ทัดเทียมกับโรงเรียนขนาดใหญ่ เช่น ด้านครูผู้สอน โรงเรียนที่มีขนาดกลางมีจำนวนครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่ไม่เพียงพอตรงกับการกำหนดกีฬาแต่ละชนิด ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน โรงเรียนที่มีขนาดกลางมีงบประมาณ การจัดซื้อสื่อและอุปกรณ์ที่ไม่เพียงพอ อีกทั้งการได้รับบริจาคจากหน่วยงานและบุคคลภายนอกที่ให้การอุปการะบ้างเป็นบางส่วน ด้านสนามในการเรียน และด้านนวัตกรรมการสอนต่าง ๆ โรงเรียนที่มีขนาดกลาง มีสนามกีฬาที่มีความพร้อมตรงกับชนิดกีฬาที่เปิดทำการสอนบ้างเป็นบางส่วน อีกทั้งนวัตกรรมการทางด้านเทคโนโลยีก็ไม่ทันสมัยทัดเทียมกับโรงเรียนขนาดใหญ่ เช่น สนามฟุตบอล สนามวอลเลย์บอล สนามบาสเกตบอล สนามตะกร้อ ฯลฯ โรงเรียนขนาดเล็กเป็นโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนน้อยกว่า 300 คน โรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ชนบทที่ห่างไกล มีความพร้อมด้านต่าง ๆ ไม่ทัดเทียมกับโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดใหญ่ เช่น ด้านครูผู้สอน โรงเรียนที่มีขนาดเล็ก มีจำนวนครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่เพียงพอไม่ตรงกับการกำหนดกีฬาแต่ละชนิด ด้านสื่อ และอุปกรณ์การเรียนโรงเรียนที่มีขนาดเล็ก มี

งบประมาณการจัดซื้อสื่อและอุปกรณ์ที่ไม่เพียงพอหรือแทบจะไม่ถึงงบประมาณจัดซื้อเลย อีกทั้งการได้รับบริจาคจากหน่วยงานและบุคคลภายนอกที่ให้การอุปการะก็แทบจะไม่มีเลย ด้านสนามในการเรียน และด้านนวัตกรรมการสอนต่าง ๆ โรงเรียนที่มีขนาดเล็ก ส่วนใหญ่มีสนามกีฬาที่ไม่มีความพร้อมไม่ตรงกับชนิดกีฬาที่เปิดทำการสอน อีกทั้งนวัตกรรมการทางด้านเทคโนโลยีก็ไม่ทันสมัย เช่น สนามฟุตบอล สนามวอลเลย์บอล สนามบาสเกตบอล สนามตะกร้อ ฯลฯ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรอนงค์ ยิ่งเจริญ (2539 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า เจตคติ ต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เจตคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลายระหว่างระดับชั้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างเขตการศึกษาที่มีขนาดต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธานีทร์ บุญญาลงกรณ์ (2547: บทคัดย่อ) ที่พบว่า เจตคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีต่อวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เจตคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีต่อวิชาพลศึกษา ระหว่างนักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัดมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนในกรุงเทพมหานครเป็นกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ และนักเรียนในต่างจังหวัดเป็นกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา ที่มีต่อวิชาพลศึกษา มีความแตกต่างกัน

โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดกลาง มีเจตคติที่แตกต่างกันด้วยวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้เป็นสื่อการสอนโรงเรียนขนาดใหญ่จะมีความพร้อม ทางด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงวัสดุอุปกรณ์เป็นเพราะงบประมาณ และบุคลากรรวมถึงสถานที่ที่ใช้ในการเรียนและฝึกซ้อมกีฬาโรงเรียนขนาดใหญ่ สามารถคัดเลือกครูผู้สอนที่มีคุณภาพได้ดี สอดคล้องกับแนวคิดของ ภาณิต บิลมาศ (2522: 256) ที่กล่าวไว้ว่า ครูพลศึกษาจะต้องมีคุณสมบัติและบุคลิกลักษณะที่ดี สามารถสอนให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ และมีความอดทน ชัยชนะแข่ง มีสุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี ซึ่งแตกต่างจากโรงเรียนขนาดกลาง ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นโรงเรียนที่อยู่ชานเมืองจะมีความเพียบพร้อมเหมือนโรงเรียนขนาดใหญ่นั้นคงจะไม่ได้

โรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดเล็ก มีเจตคติที่แตกต่างกันด้วยวิธีสอน และกิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้เป็นสื่อการสอนโรงเรียนขนาดใหญ่จะมีความพร้อม ทางด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงวัสดุอุปกรณ์เป็นเพราะงบประมาณ และบุคลากรรวมถึงสถานที่ที่ใช้ในการเรียนและฝึกซ้อมกีฬาโรงเรียนขนาดกลาง สามารถคัดเลือกครูผู้สอนที่มีคุณภาพได้ดีกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก สอดคล้องกับแนวคิด อังคนา ธรรมสิทธิ์ (2550) ศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการสื่อสารการตลาดของศูนย์วิทยาศาสตร์ เพื่อการศึกษาจังหวัดลำปาง ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการสื่อสารการตลาดศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษาจังหวัดลำปาง ในด้านการให้บริการของวิทยากรและเจ้าหน้าที่ของศูนย์ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ด้านการสื่อสารการตลาด มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง และมีความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ เช่น สื่อและวัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรม วัน เวลา และระยะเวลาการจัดกิจกรรม ในระดับมาก ซึ่งแตกต่างจากโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นโรงเรียนที่อยู่ในชนบทจะมีความเพียบพร้อมเหมือนโรงเรียนขนาดกลางนั้นคงจะไม่ได้

โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดเล็ก มีเจตคติที่แตกต่างกันด้วยวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้เป็นสื่อการสอนอย่างเห็นได้ชัดเจนโรงเรียนขนาดใหญ่จะมีความพร้อมทางด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงวัสดุอุปกรณ์ เป็นเพราะงบประมาณและบุคลากร รวมถึงสถานที่ที่ใช้ในการเรียนและฝึกซ้อมกีฬาโรงเรียนขนาดใหญ่สามารถคัดเลือกครูผู้สอนที่มีคุณภาพได้ดี สอดคล้องกับแนวคิดของ จรูญศักดิ์ เบ็ญจมาตย์ (2551: บทคัดย่อ) ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียน การสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 ตามตัวแปรเพศ และกลุ่มตัวอย่างโดยรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มี

จำนวนน้อยกว่าจะมีเจตคติที่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ส่วนความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ ด้านผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผลที่มี ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแตกต่างจากโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นโรงเรียนที่อยู่ในชนบทจะมีความเพียบพร้อมเหมือนโรงเรียนขนาดใหญ่แน่นอนคงจะไม่ได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลของการวิจัยเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา ที่มีต่อ วิชาพลศึกษาจำแนกตามเพศ แผนการเรียน และขนาดโรงเรียน ระดับเจตคติอยู่ในระดับมาก ผู้บริหาร โรงเรียน ครูผู้สอนพลศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน และผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับการศึกษา จึงควรให้ความสำคัญ ให้การสนับสนุนในการจัดกิจกรรมทางพลศึกษา ส่งเสริมให้นักเรียนได้เล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อให้มีทักษะทางการกีฬา เพื่อให้นักเรียนมีสุขภาพกายและสุขภาพทางจิตที่แข็งแรงในช่วงของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในเวลาเรียน และการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานอกเหนือจากเวลาปกติ ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนพลศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน และผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษา ควรจะดำเนินการดังนี้

1.1 ผู้บริหารโรงเรียน

1.1.1 ควรจัดให้มีการกำหนดโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ดังนี้

1.1.1.1 กำหนดโครงสร้างเวลาเรียนในรายวิชาแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษาเพิ่มขึ้น

1.1.1.2 กำหนดโครงสร้างเวลาเรียนในรายวิชาพลศึกษาเพิ่มเติมขึ้น

1.1.2 ส่งเสริม สนับสนุนให้ความสำคัญ และให้ความสนใจเป็นพิเศษในการจัดกิจกรรมทางพลศึกษา เพื่อเป็นการพัฒนาสุขภาพ ดังนี้

1.1.2.1 จัดสร้างสถานที่ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมทางพลศึกษาทั้งในร่ม และกลางแจ้งอย่างเพียงพอ

1.1.2.2 จัดสรรงบประมาณในการจัดทำจัดซื้ออุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการเรียน การสอนวิชาพลศึกษา และกิจกรรมทางพลศึกษาให้นักเรียนอย่างเพียงพอ

1.2 ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

1.2.1 จัดให้มีโครงการแข่งขันกีฬากิจกรรมทางพลศึกษาภายในโรงเรียน

1.2.1.1 แข่งขันกีฬาสีภายในโรงเรียน

1.2.1.2 แข่งขันกีฬาระหว่างห้องเรียนภายในโรงเรียน

1.2.1.3 แข่งขันกีฬาสามัคคีสัมพันธ์ครอบครัว ระหว่างครอบครัว ภายในโรงเรียน

1.2.1.4 จัดกิจกรรมทางพลศึกษาในการส่งเสริมสุขภาพนอกเวลาเรียน

1.2.2 การนำนักเรียนไปร่วมกิจกรรมทางพลศึกษาภายนอกโรงเรียน

1.2.2.1 นำนักเรียนเข้าแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

1.2.2.2 นำนักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับจังหวัด

1.2.2.3 นำนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษาระดับชาติ

1.3 ผู้ปกครอง

ผู้ปกครองควรให้การดูแล ส่งเสริม และสนับสนุนให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษาที่ทางโรงเรียนได้จัดให้กับนักเรียนทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

1.3.1 ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

1.3.2 ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับจังหวัด

1.3.3 ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษาระดับชาติ

1.4 ผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษา

ผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษา หมายถึง บุคคลภายนอกที่ส่งเสริม สนับสนุนให้ความสำคัญ และให้ความสนใจกับการศึกษาด้วยใจรัก และศรัทธากับการศึกษา เช่น คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ่อค้า ประชาชน และบุคคลอื่นๆ

1.4.1 ส่งเสริมให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมทางพลศึกษาของโรงเรียน

1.4.2 ส่งเสริมให้การสนับสนุนงบประมาณจัดสร้างสถานที่ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมทางพลศึกษาทั้งในที่ร่มและกลางแจ้งอย่างเพียงพอ

1.4.3 ส่งเสริมให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดทำจัดซื้ออุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาและกิจกรรมทางพลศึกษา

2. ข้อเสนอแนะ เพื่อศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรจะมีการศึกษาถึงเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา ที่มีต่อวิชาพลศึกษา เพื่อนำผลที่ได้มาแนะนำเป็นแนวทางการใช้วิชาพลศึกษาในการประกอบอาชีพ

2.2 ในการศึกษาครั้งต่อไป เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนอกจากใช้เครื่องมือแบบสอบถามแล้วควรมีการเก็บข้อมูลโดยใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม โดยผู้วิจัย หรือสังเกตจากพฤติกรรมการแสดงออกของกลุ่มประชากรและบุคคลที่ได้สัมผัสหรือมีความเกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการทดสอบ หรือเปรียบเทียบกับข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ซึ่งจะช่วยให้ผลที่ได้จากการศึกษามีความถูกต้องมากขึ้น

2.3 ควรนำผลที่ได้จากการวิจัย เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา ที่มีต่อวิชาพลศึกษา มาเปรียบเทียบกับเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดอื่นๆ ของประเทศไทย ที่มีต่อวิชาพลศึกษา

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. 2551. **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: สำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- เฉลียว บุรีภักดี และคณะ. 2520. **ลักษณะของครูที่ดี**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ตำรวจ.
- บัญญัติ กุศลสถาพร. 2512. “ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา,” ใน **ประมวลบทความการวางแผนการศึกษา** **อันดับที่ 4**. หน้า 244. กรุงเทพฯ: กองวางแผนการศึกษา สำนักงานปลัด กระทรวงศึกษาธิการ.
- บุญสม มาร์ติน. 2531. “การศึกษากับการพัฒนาประเทศ,” ใน **งานกรีฑาศิลปหัตถกรรมนักเรียนครั้งที่ 33**. 25- 29 ธันวาคม 2551. หน้า 7 - 9.
- มาโนชน์ ดันชนวนิชย์. 2526, กุมภาพันธ์-พฤษภาคม. “ครูกับการปลูกฝังค่านิยมที่พึงประสงค์,” **วารสารศึกษาศาสตร์ มข.** 7(2), 77.